

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΑΛΤΕΖΩΝ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΝΟΜΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

**194^Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΤΗΣ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ (ΠΡΩΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΜΕΝΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΜΑΣ ΤΗΝ 26^Η
ΜΑΪΟΥ 1821)**

ΕΠΕΤΕΙΑΚΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΩΑΝΝΑ ΒΑΣ. ΚΑΝΑΤΑ,
ΔΙΚΗΓΟΡΟ, ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ «ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ»

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ «ΚΡΗΤΙΚΗ ΓΝΩΜΗ» ΚΑΙ «ΑΡΚΑΔΙΚΟΙ
ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ»

ΤΗΝ 31^Η ΜΑΪΟΥ 2015

«Αθήνα, 28^η Μαΐου 1921, Μέγαρον της Βουλής των Ελλήνων

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΤΗΣ Γ΄ (ΤΡΙΤΗΣ) ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Περί της εν Καλτεζαίς Α΄ (ΠΡΩΤΗΣ) Παμπελοποννησιακής Γερουσίας

Συνεδρία ΝΒ της 28^{ης} Μαΐου 1921

Η Γ΄ (ΤΡΙΤΗ) εν Αθήναις Συντακτική Συνέλευσις

Επί τη ευκαιρία, της Εκατονταετηρίδος, ήτις συνεπληρώθη την 26^η Μαΐου από της Συγκλήσεως της Πρώτης Παμπελοποννησιακής Γερουσίας εν τη Ιερά Μονή Αγίου Νικολάου της Κοινότητος Καλτεζών Μαντινείας

ΨΗΦΙΖΕΙ

Αναμνησκειται μετ' απείρου ευγνωμοσύνης των πράξεων των ηρώων εκείνων, οίτινες απετέλεσαν την πρώτην της Ελλάδος Πολιτικήν Οργάνωσιν, διαδηλοί δε την ανάγκην να περιφρουρηθεί εις το διηνεκές ο ιερός εκείνος χώρος, όστις εχρησίμευσε το πρώτον Ελληνικόν Βουλευτήριον, ως εθνικόν μνημείον».

Σεβασμιώτατε

Κύριε Αντιπεριφερειάρχη Αρκαδίας

Κύριε Βουλευτά Αρκαδίας, Κώστα Ζαχαριά

Κύριε Δήμαρχε Τριπόλεως

Κύριοι Αντιδήμαρχοι

Κύριοι Εκπρόσωποι των Στρατιωτικών Υπηρεσιών και των Σωμάτων
Ασφαλείας

Κύριοι Εκπρόσωποι Δικαστικών, Πολιτικών και Λοιπών Αρχών

Κύριοι Εκπρόσωποι Συλλόγων, Φορέων και Οργανώσεων

Κύριοι Εκπρόσωποι του απανταχού της γης Ελληνισμού

Εκλεκτοί Προσκυνητές και Προσκεκλημένοι

Η Ελληνική Πολιτεία, δια του Ανωτάτου Νομοθετικού Σώματος αυτής, της Συντακτικής Συνέλευσης και επί τη συμπληρώσει εκατονταετηρίδος από την έναρξη του Ιερού Αγώνος του 1821, σε απόδοση τιμής, ευγνωμοσύνης, δικαιοσύνης και σεβασμού προς την ιστορική αλήθεια, εξέδωσε το ανωτέρω αναγνωσθέν ψήφισμα, το οποίο εδημοσιεύθη εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στο Φύλλο με αριθμό 119, την 9^η Ιουλίου του έτους 1921, με το οποίο ύψωνε στο βάθρο των μεγάλων στιγμών του Εθνικού μας Βίου, τον Ιερό χώρο στον οποίο ευρισκόμεθα σήμερα, της Μονής των Καλτεζών και του Γεγονότος, το οποίο έλαβε χώρα εις αυτήν, την 26^η Μαΐου του έτους 1821, δηλαδή της συγκρότησης της Πρώτης Διοίκησης του Επαναστατημένου Γένους μας, η οποία έθεσε τις οργανωτικές βάσεις, όχι μόνον του δια των όπλων αγώνα για την αποτίναξη του τουρκικού ζυγού, αλλά και τα θεμέλια για την πολιτειακή, συνταγματική και νομοθετική οργάνωση του Νέου Ελληνικού Κράτους. Πρέπει να τονισθεί εκ προοιμίου, ότι πρόκειται για την οργάνωση του ελευθέρου Κράτους μας, γιατί το Έθνος μας, ουδέποτε και από ουδένα σκλαβώθηκε.

Οι αθάνατες ψυχές των γενναίων εκείνων προγόνων μας, οι οποίοι, με ακατάβλητο ψυχικό σθένος και μέσα στις συνθήκες της φρικτής και απάνθρωπης οθωμανικής σκλαβιάς, ετόλμησαν και απεφάσισαν να σηκώσουν το βάρος της ιστορικής ευθύνης για την απελευθέρωση του Γένους μας, καθοδήγησαν και σήμερα τη σκέψη μας, τον νουν και την καρδιά μας να ευρεθώμεν εις τον Ιερόν τούτον χώρον, με πίστη στα ιδανικά, τα οποία εστήριξαν και άφησαν αλώβητον τον Ελληνισμόν εις την χιλιετηρίδων ιστορικήν του πορείαν, για να τελέσωμεν ιστορικών και θρησκευτικών μνημόσυνον, των αγωνιστών εκείνων της λευτεριάς μας, οι οποίοι απετέλεσαν την πρώτην της Ελλάδος Πολιτικήν Οργάνωσιν.

Για το μέγα ιστορικό γεγονός, το οποίο έλαβε χώρα στην Ιερά Μονή των Καλτεζών με την συγκρότηση της «Πελοποννησιακής Γερουσίας» και το οποίο απετέλεσε θεμελιώδες κρηπίδωμα για την υπόστασή μας, δεν υπάρχει ανάγκη εμφάσεων και υπερβολών, διότι η ιστορική αλήθεια για αυτό, είναι αναμφισβήτητη και φωτισμένη πλήρως, πηγάζουσα από σωρείαν επισήμων εγγράφων, τα οποία ευρίσκονται

στα Αρχεία της Ελληνικής Πολιτείας, την Βιβλιοθήκη της Βουλής, τα Γενικά Αρχεία του Κράτους, το Αρχείο Νήσου Ύδρας, άλλες ιστορικές πηγές και κοσμούν την ιστορίαν του Έθνους μας.

Για να ευρεθώμεν εις θέσιν να καταλάβωμεν και να κρίνωμεν το έργο της πρώτης Ελευθέρας Κυβέρνησης της Νεωτέρας Ελλάδος, δηλαδή της «Πελοποννησιακής Γερουσίας», θα αφήσωμεν την Ιστορίαν να μιλήσει άμεσα, από τα ιστορικά έγγραφα.

Πρέπει να αναφέρωμεν, ότι την εποχή εκείνη και λίγες δεκαετηρίδες ενωρίτερα, είχαν προηγηθεί κοσμοϊστορικές εθνικές και πολιτικές μεταβολές, κατόπιν σοβαρών γεγονότων (πολέμων και επαναστάσεων), όπως η Αμερικανική Ανεξαρτησία, η Γαλλική Επανάσταση κλπ, τα οποία είχαν σαφώς επηρεάσει τις γενικότερες καταστάσεις.

Στην πατρίδα μας, μετά την κήρυξη της Επανάστασεως, τον Μάρτιο του 1821, ουδεμία σοβαρή Διοικητική Αρχή ενεργούσε σε ουσιαστική δράση και λειτουργία και για να οργανώσει τον Ιερό Αγώνα αλλά και για να εκπροσωπήσει αυτή εις την Ευρώπην και το Εξωτερικό εν γένει, ώστε να διεκδικήσει τα δίκαιά της αλλά και να εξασφαλίσει την υποστήριξιν ή, τουλάχιστον, την συμπάθειαν ξένων κρατών, δεδομένου ότι υπήρχαν πολλές αντιδραστικές δυνάμεις και μάλιστα ισχυρές, μη επιθυμούσαι απελευθερωτικά κινήματα.

Είχε γίνει σαφώς αντιληπτό ότι, η επικράτηση, η επέκταση και η επιτυχία της Επανάστασης, δεν θα ήταν δυνατή χωρίς να υπάρξει μια σοβαρή και ενιαία Διοίκηση. Για το σκοπό δε αυτό, συνήλθον στην Ιερά Μονή των Καλτεζών, διακεκριμένες προσωπικότητες της Πατρίδας μας και συγκρότησαν την πρώτη, Ελευθέρα Ελληνική Κυβέρνηση της Επαναστατημένης Ελλάδος. Μεταξύ αυτών, οι Αρχιερείς, Έλους Άνθιμος, Βρεσθένης Θεοδώρητος, ως και οι, Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, Ρήγας Παλαμίδης, Κανέλλος Δεληγιάννης, Αθανάσιος Κανακάρης, Θεοχάρης Ρέντης, Σωτήριος Χαραλάμης, Παναγιώτης Κρεββατάς, Νικόλαος Πετιμεζάς και άλλοι επιφανείς συμπατριώτες μας, αντιπρόσωποι διαφόρων επαρχιών, οι οποίοι είχαν μνηθεί στην Φιλική Εταιρία και υπερέβαιναν τους σαράντα.

Μετά από μια εβδομάδα συσκέψεων, υπεγράφη η, ονομασθείσα από τους ιστορικούς, «Πράξις των Καλτεζών», την 26ην Μαΐου 1821, η οποία φέρει εις την προμετωπίδα της, την λέξιν «ΠΑΤΡΙΣ». Ήταν η πρώτη πολιτειακή πράξη της Επαναστατημένης Ελλάδος, επέχουσα θέσιν Καταστατικού Χάρτου – Συντάγματος. Το γεγονός αυτό, αποτελεί παγκόσμιο πρωτοποριακό φαινόμενο Συνταγματικού Δικαίου, καθ' όσον έλαβε χώραν εν μέσω εμπολέμων καταστάσεων.

Η «Πράξις» που υπεγράφη την 26ην Μαΐου 1821, στην Ιερά Μονή των Καλτεζών, έχει χαρακτηριστεί επισήμως, ως το πρώτον δημόσιον έγγραφον του Ελευθέρου Ελληνικού Κράτους. Περιέχει οργανωτικές διατάξεις, θεμέλια πατριωτισμού, αρχές ισότητας, μετριοπαθείας και δημοκρατικών αντιλήψεων. Είναι ολιγόλογο, αλλά σαφές και περιεκτικόν. Στο περιεχόμενον του, αναφέρεται και η γενική ευταξία των υποθέσεων της πατρίδος μας και η θαρραλέα αναφορά στην αισία έκβαση του Ιερού Αγώνος, περί της σεβαστής ελευθερίας του γένους μας, αλλά και η ευθύνη των διοικούντων για να διοικήσουν ωφελίμως. Πρέπει να τονισθεί ότι αναφέρεται εις την «Πράξιν» ότι το υπουργήμα των διοικούντων και η εκλογή των θέλει διατρέξει και έχει κύρος μέχρι της Αλώσεως της Τριπολιτσάς και δευτέρας κοινής σκέψεως. Η αναφορά αυτή, θεμελιώνει την δημοκρατική αντίληψη για την διακυβέρνηση της αναγεννωμένης Ελλάδος.

Η Πελοποννησιακή Γερουσία ελειτούργησε επί σειράν ετών, με διάφορα νομικά σχήματα και συνθέσεις μελών, οι δε αποφάσεις της απετέλεσαν στήριγμα για τις μετέπειτα Εθνικές Συνελεύσεις, καθ' όσον ουδεμία από τις αποφάσεις της αναιρέθηκε. Επίσης, απέδειξε προς τις ξένες δυνάμεις, την πίστη και την δυνατότητα των Ελλήνων, να κυβερνηθούν μόνοι τους, ως και πολλές άλλες θετικές παραμέτρους.

Εκθέτωμεν αμέσως κατωτέρω στοιχεία της ιστορικής αλήθειας, τα οποία απορρέουν από επίσημα έγγραφα, ως και ανωτέρω ανεφέρθη:

A) Η αναγκαιότης για την σύσταση κεντρικής διοίκησης και η αγωνία των Ελλήνων για οργάνωση του Ιερού Αγώνα, καταφαίνεται από επιστολή του Ναύαρχου Λυμπέρη Θεοχάρη, με ημερομηνία 24 Μαΐου 1821, καταχωρημένη εις το αρχείον της Ύδρας, κατά την διάρκεια των

διασκέψεων εις την Ιεράν Μονήν των Καλτεζών, στην οποία αναφέρεται, μεταξύ άλλων, επί λέξει:

«Ενδοξότατε και γενναίε Αρχιστράτηγε, φιλογενέστατοι άρχοντες και γενναιότατοι στρατάρχει, οι συγκροτούντες το κατά τας Καλτεζιάς Συμβούλιο...», χαρακτηρίζει δε προφητικά την ημερομηνία αυτή ότι συμβολίζει το πρώτο έτος της ελευθερίας μας. Επίσης, στο αρχείο της Ύδρας, αναφέρονται και δύο επιστολές της Πελοποννησιακής Γερουσίας, τις οποίες απέστειλε αμέσως μετά τη συγκρότησή της, την 26η Μαΐου, από τη Μονή Καλτεζών, «προς τους φιλογενέστατους άρχοντες, προκρίτους και διοικητές της νήσου Ύδρας» και «προς τους κατά την νήσον Ύδραν ευρισκομένους Πελοποννησίους, τους δυναμένους να φέρουν όπλα», με περιεχόμενο αυστηρό, ουσιαστικό, πατριωτικό και δεσμευτικό.

Β) Εις τα μνημειώδη ιστορικά έργα των Κωνσταντίνου Παπαρηγόπουλου, Γεωργίου Φιλάρετου, Σπυρίδωνος Τρικούπη και λοιπών επιφανών ιστορικών και συνταγματολόγων, αναφέρεται για την Πράξη των Καλτεζών «ΠΑΤΡΙΣ», ότι αυτή «αποτελεί το πρώτον επίσημον Δημοσίου Δικαίου έγγραφον του αναγενομένου Κράτους, τον πρώτον Πολιτειακόν αυτού Θεσμόν».

Γ) Το έτος 1859, ο Ιωάννης Φιλήμων, στο έργο του «Δοκίμιον Ιστορικών», περί της Ελληνικής Επανάστασεως, αναφέρει σε εκτενές κεφάλαιο τα εξής «Αγαθή τύχη, η πρώτη εν Καλτεζαίς τοπική συνέλευση και το πρώτο σύστημα». Επίσης χαρακτηρίζει το περιεχόμενον του εγγράφου «ΠΑΤΡΙΣ», ως το πρώτον Ελληνικόν Πολίτευμα.

Δ) Στα «Αρχεία της Ελληνικής Παλλιγγενεσίας» αναφέρεται μεταξύ άλλων, ότι η «Πράξις των Καλτεζών», αποτελεί μνημείον της Εθνικής μας Ιστορίας και η συσταθείσα, από τη Βουλή, Επιτροπή, για την αξιολόγηση και καθαρογραφή των εγγράφων του Ιερού Αγώνος, ώστε να γίνουν κτήμα μελέτης όλων, έκρινε με απόφασή της, την 27ην Ιουνίου 1856, ότι το πρώτον έγγραφον, το οποίον είναι άξιον εκτυπώσεως, είναι η «Πράξις των Καλτεζών».

Ε) Η Πελοποννησιακήν Γερουσία, μετά τη συγκρότησή της και την ορκομωσίαν της, μετέβει προς ασφάλειαν και συνεδρίαζε εις την Ιεράν

Μονήν Ζωοδόχου Πηγής της Στεμνίτσας, από όπου, ως εκθέτει ο Ιστορικός Αμβρόσιος Φραντζής, στο έργο του «Επιτομή της Ιστορίας της Αναγεννηθείσης Ελλάδος», το έτος 1839, αναφέρει ότι «η Πελοποννησιακή Γερουσία εξέδωσε, την 30ην Μαΐου 1821, την 1ην Ιουνίου 1821 και την 12ην Ιουνίου 1821, τρεις, νομοθετικής φύσεως Εγκυκλίους, των οποίων το περιεχόμενον περιέχει σαφείς διατάξεις για όλα τα θέματα, τα οποία έπρεπε να επιλύονται, σχετικά με την οργάνωση του Αγώνα, την Δικαιοσύνην, την Καλήν Διοίκησην, την Αντικειμενικότητα, τις Κυρώσεις για τις διάφορες παραβάσεις».

ΣΤ) Στις 16 Μαρτίου 1822, η Πελοποννησιακή Γερουσία, με την απόφασήν της φέρουσα αριθμό 721, ίδρυσε στην Τρίπολη, το πρώτο σχολείο, εν μέσω τόσων γνωστών δυσκολιών. Στην απόφαση της, αναφέρονται, μεταξύ άλλων, και τα εξής: «Κάθε πεφωτισμένη διοίκησις, έχει χρέος να φροντίζει δια την ανατροφήν των πολιτών, δια την ηθικήν...δια τούτο η σεβαστή Πελοποννησιακή Γερουσία, μ' όλες τας πολυμερίμνους και κατεπειγούσας ανάγκας της πατρίδος, έλαβε πατριωτικήν κηδεμονίαν δια την αγωγήν της νεολαίας, προθυμουμένη να συστήσει σχολείο εις ταύτην την πόλιν...προσκαλεί δε άξιους διδασκάλους δια να διδάξουν». Με δωρεάν παρεχομένην την μόρφωσιν, μάλιστα δε ο μισθός των διδασκάλων, θα καλύπτετο από τα έσοδα της λειτουργίας τριών εθνικών αλευρομύλων και δεκαεννέα εργαστηρίων, μερίμνει της Γερουσίας, τα οποία έσοδα, πριν την απελευθέρωση της Τριπολιτσάς, ανήκαν στους Τούρκους.

Ζ) Την εποχήν εκείνην, η δουλεία και η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, δυστυχώς, ήταν πολύ διαδεδομένη, αποτελούσα εξευτελισμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Η Πελοποννησιακή Γερουσία, με απόφασή της, ληφθείσα στην Τρίπολην, φέρουσα αριθμόν 133 και ημερομηνίαν 21 Μαρτίου 1822, κατήργησε την δουλείαν. Στην απόφασή της, αναφέρονται τα εξής μνημειώδη: «Η ανθρωπότης έπρεπε να ελπίσει τοιαύτα φιλανθρωπίας και δικαιοσύνης φρονήματα, από τους Έλληνας, αισθανομένους την αξίαν της ελευθερίας, μαχομένους υπέρ αυτής και βδελυσσομένους την αισχράν και απάνθρωπον ατιμίαν του πωλείν και αγοράζειν το πλάσμα του Υπέρτατου Δημιουργού του παντός. Δια ταύτα, η κεντρική διοίκησις, επιτάττει προς άπαντας τους

επαρχιώτας, οι οποίοι έχουν υπό την εξουσία των, αγορασμένους παντός έθνους ανθρώπους, να τους αφήσουν ελεύθερους...καθότι ο άνθρωπος δεν έχει δικαίωμα εναντίον της ελευθερίας των ομοίων του, λογικών όντων». Η πράξη αυτή αποδεικνύει τον σεβασμό των Ελλήνων προς τις πανανθρώπινες αξίες και τα ανθρώπινα δικαιώματα, τις οποίες δε λησμονεί ακόμη και στις δυσκολότερες περιόδους της ιστορικής του πορείας.

Η) Η Πελοποννησιακή Γερουσία, ευρίσκετο σε συνεχή συνεργασία με τους προκρίτους της νήσου Ύδρας, οι οποίοι ενημέρωναν αυτήν με εγγράφους επιστολές, σχετικά με τις ετοιμασίες του Αφρικανικού Στόλου του Ιμπραήμ, ο οποίος ευρίσκετο εις Αλεξάνδρειαν. Μάλιστα δε, την 26^η Απριλίου έτους 1822, οι Υδραίοι, με επιστολήν των, η οποία απεστάλη δια λόγους ασφαλείας από την Αλεξάνδρειαν, μέσω Σύρου και Πόρου εις Τρίπολην, απέστειλαν αναλυτικόν κατάλογον του «τυραννικού στόλου, ευρισκομένου εις Αλεξάνδρειαν», ώστε να ετοιμασθεί και αντιπαραταχθεί ο Χριστιανικός, ως αναφέρεται εις την επιστολήν, στόλος, υπεδείκνυαν δε και στρατηγικούς τρόπους κινήσεως των πλοίων μας, ώστε να αναχαιτιστεί ο εχθρικός στόλος.

Θ) Ο Ιμπραήμ, κατά την επιδρομή του στο Μωριά, έχων πληροφορηθεί την μεγίστην συμβολήν της Μονής των Καλτεζών στην εδραίωση της Επανάστασης, η οποία υπήρξε ορμητήριο των επαναστατικών δυνάμεων, στην οποία λειτουργούσε και κρυφό σχολειό και αναζητώντας τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, ο οποίος, σύμφωνα με πληροφορίες του, ευρίσκετο εις την Μονήν, τις τελευταίες ημέρες του Μαΐου του έτους 1825, αφού αρχικά υπέστη αιφνιδιαστικό κτύπημα από τους Έλληνες, με μεγάλες απώλειες του στρατεύματός του, επετέθη και ξέσπασε εναντίον του Μοναστηριού, το οποίο πυρπόλησε, καταστρέφοντας το οπλοστάσιο, τα μπαρουτόβολα, την μπαρουταποθήκη και όλα τα πολεμικά εφόδια, γνωρίζοντας ότι η Μονή των Καλτεζών ήταν οργανωτική βάση των πολεμικών επιχειρήσεων των Ελλήνων. Οι καλόγεροι διέσωσαν, με μέγαν ηρωϊσμόν, ό,τι μπόρεσαν, από τις ιερές εικόνες, τα δισκοπότηρα, τα Ευαγγέλια, τα ιερά κειμήλια και σκεύη της Μονής.

Πρέπει να τονισθεί ότι πολύ χρόνο προ της Επανάστασης, η φλόγα της ελευθερίας έκαιγε στις ψυχές των μοναχών, ο δε εμπνευσμένος ηγούμενος της Μονής, Καλλίνικος Σουρλόπουλος, είχε πρώτος στρατευτεί στον Αγώνα του Έθνους. Είχε δημιουργήσει αποθήκες πυρομαχικών και άλλων πολεμικών εφοδίων. Το μοναστήρι, στα χρόνια της σκλαβιάς, έδωσε τα πλούτη του για να οργανωθεί η Επανάσταση. Αυτά τα ε γνώριζαν πολύ καλά οι Οθωμανοί, γι' αυτό και η καταστρεπτική μανία των.

Μετά την καταστροφή του, το Μοναστήρι ερημώθηκε και δεν λειτουργούσε, επί μία δεκαετία και πλέον. Το θλιβερό τούτο γεγονός, προξένησε πικρίαν σε όλους τους Έλληνες, διότι το Μοναστήρι των Καλτεζών, το οποίο τόσα προσέφερε εις την απελευθέρωση του Γένους, έπαυσε να λειτουργεί. Άρχισε μεγάλη εκστρατεία, από τους Δήμους και τον λαό και μεγάλες προσπάθειες και ενέργειες. Απεστάλησαν προς τον Βασιλέα Όθωνα, τον Νοέμβριου του έτους 1836 και τον Φεβρουάριο του 1837, επιστολές υπογραφόμενες από τους Δήμους Ύδρας, Καλτεζών, Τριπόλεως, Υψούντος, Σπάρτης, Καστορίου, Πελάνης, Μανθιρέας, Παλλαντίνου, Ορεσθασίου και άλλων. Την 20^η Ιανουαρίου του έτους 1838, ο Βασιλεύς Όθων υπέγραψε το με αριθμό 25182 Βασιλικό Διάταγμα, δημοσιευθέν στο με αριθμό εξ της 17^{ης} Φεβρουαρίου έτους 1838 Φύλλο Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, δια του οποίου, αφού χαρακτηρίζει τον ημιυπόγειον χώρο, εις τον οποίον συγκροτήθηκε η Πελοποννησιακή Γερουσία, ως «Αξιομνημόνευτον Ιερόν Καταγώγιον», κηρύσσει την Μονήν διατηρητέαν.

Λίαν προσφάτως, το έτος 2008, η Ελληνική Πολιτεία, με το με αριθμόν 65 από 18^{ης} Απριλίου 2008, Προεδρικό Διάταγμα, δημοσιευθέν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, στο φύλλο 93 της 22ας Μαΐου 2008, υπογραφόμενον υπό του σημερινού Προέδρου της Δημοκρατίας, ως τότε Υπουργού των Εσωτερικών και του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας, προέβει εις μίαν ακόμη αναβαθμισμένην αναγνώρισην της συμβολής της Ιεράς Μονής των Καλτεζών και του γεγονότος της 26^{ης} Μαΐου 1821 εις την αναγέννησιν του Ελληνικού Κράτους.

Πρέπει να τονίσωμεν, ότι το έργο της Πελοποννησιακής Γερουσίας δεν έχει δικαιωθεί ακόμη πλήρως από την ιστορική έρευνα.

Η Μονή των Καλτεζών, αποτελεί αιώνιον μνημείον της Ιστορίας μας και θεμέλιον λίθον τόσον του Ιερού Αγώνος του 1821, όσον και της Πολιτειακής Οργάνωσης του αναγεννωμένου ελευθέρου Ελληνικού Κράτους. Όσο δε υπάρχουν τέτοια θεμέλια, ο απανταχού της γης Ελληνισμός και το Έθνος μας, θα ζουν πάντοτε και τον αέρα της Ελευθερίας και των πανανθρωπίνων αρχών και αξιών.

Η ιστορία μας ανασαλεύει τα αιματοποτισμένα και καθαγιασμένα, για την προάσπιση της πατρίδας μας και της Ορθοδόξου πίστεώς μας, χώματα του Ιερού χώρου, όπου ευρισκόμεθα σήμερα και διδάσκει ότι ημείς διδασκόμεθα από αυτήν. Τούτο αποδεικνύει η ενσυνείδητη προσκυνηματική παρουσία μας εδώ, ως επίσης αποδεικνύει ότι οι αξίες του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας είναι ακατάλυτες.

Ιερά υποχρέωσις τόσον της απερχόμενης Ελληνικής Γενεάς, όσον και της παρούσης αλλά και των μελλοντικών γενεών, είναι η υπεράσπιση και η μεταλαμπάδευση τούτων.

Να μη λησμονήσωμε ουδέποτε την υψίστη ιστορική στιγμή, στη Μονή των Καλτεζών της 26^{ης} Μαΐου 1821, η οποία απετέλεσε το κρηπίδωμα της Ελευθερίας του Γένους μας, να τιμώμεν τους προγόνους μας εκείνους, που επωμίσθησαν την μεγάλη ευθύνη, να θεμελιώσουν τα ιδανικά, τα οποία εστήριξαν και άφησαν αλώβητον τον Ελληνισμόν, εις την πορείαν της μακραίωνης ιστορίας του, τα ιδανικά τα οποία αποτελούν ακατάλυτα αξιώματα, πληρούν αενάως τις ψυχές μας, απετέλεσαν, αποτελούν και θα αποτελούν διδάγματα για όλη την ανθρωπότητα, δηλαδή τις πίστης στον Θεόν, στην Πατρίδα, στην Ελευθερία, στην Ισότητα, τη Δημοκρατία, τη Δικαιοσύνη και την ανθρωπίνη αξιοπρέπεια.

Έχωμε την υποχρέωση και την ιστορική ευθύνη να κρατήσωμε στις ψυχές μας ανεξίτηλη την υπογραφή των γενναίων προγόνων μας, που μας παρέδωσαν το συμβόλαιον της ελευθερίας μας. Το απαιτεί ο σεβασμός προς την ιστορική αλήθεια, την πορεία του Γένους μας και το αίμα των προγόνων μας.

Ουδέποτε πρέπει να σβήσει από το νου και τις καρδιές όλων των Ελληνικών Γενεών, η αξία για την ύπαρξη του Γένους μας, της μεγάλης εκείνης ημέρας της 26^{ης} Μαΐου 1821, η οποία εκπορεύτηκε από τον Ιερόν χώρο που βρισκόμαστε σήμερα, της Μονής των Καλτεζών, θα φωτίζει εις τους αιώνες το στερέωμα της ιστορίας του Έθνους μας και θα σφυρηλατεί ακόμη περισσότερο τη δύναμη της Ελληνικής Ψυχής.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΑΛΤΕΖΩΝ ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΝΟΜΟΥ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

31^Η ΜΑΪΟΥ 2015

ΙΩΑΝΝΑ ΒΑΣ. ΚΑΝΑΤΑ